

Naročnina mesečno 12 Lir, za inozemstvo 20 Lir — nedeljska ladaja celoletno 34 Lir, za inozemstvo 50 Lir. Ček. rač. Ljubljana 10.650 za naročnino in 10.349 za inserate. Podružnica: Novo mesto. Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujega izvora: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

SLOVENE

Izhaaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku. Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana. Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 6, Ljubljana. Telefon 4001—4005. Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

Abbonamenti: Mese 12 Lire; Estero, mese 20 Lire, Edizione domenica, anno 34 Lire, Estero 50 Lire. C. C. P. Lubiana 10.650 per gli abbonamenti: 10.349 per le inserzioni. Filiale: Novo mesto.

Vojno poročilo št. 728:

Srdita bitka v Marmariki

Od 26. maja zjutraj poteka v Marmariki srdita bitka, ki se razvija ugodno za Osne sile

Glavni Stan italijanskih Oboroženih Sil ob-
javlja:

Popoldne 26. maja so italijanske in nemške sile napadle sovražne oddelke, ki jim stoje nasproti na bojišču v Marmariki. Od 27. maja zjutraj je v teku srdita bitka: razvija se ugodno za Osne sile. Zajetih je že mnogo ujetnikov in vojni

plen je znaten. Letalstvo brez prestanka v močnih skupinah podpira operacije na kopnem: v zračnih bojih so nemški lovci sestrelili 7 letal.

Preteklo noč so angleška letala spuščala razdiralne bombe v okolici Catanije. Škoda je neznatna, med civilnim prebivalstvom ni žrtev. Protiletalska obramba je zbila eno letalo.

Italijanska premoč v Sredozemlju je nesporna

Priznanje angleškega admirala Cunninghama

Rim, 29. maja. AS. »Messaggero« v svoji da-
našnji številki razlaga izjave admirala Cunning-
hama, ki ga je Churchill odstavil od poveljstva
angleške sredozemske vojne mornarice, in pravi,
da je to izjave podal brez dvoma po Churchill-
vem naročilu. Revček brez dvoma ni mogel po-
vedati cele resnice — nadaljuje »Messaggero« —
ker bi s tem odkril angleškemu javnemu mnenju
žalostni položaj, v katerem se nahaja »gospodari-
ca morije« v Sredozemlju. Toda resnica se da
spoznati tudi iz nekoliko zamotanega admiralo-
vega govora.

Cunningham je razdelil bitko v Sredozemlju
na štiri faze. Najprej je rekel, da je prvi lord
angleške admiraltete Fischer opozoril Italijo, da

Prodiranje v Šansi in Čekiang

Japonci so le še 300 km oddaljeni od Kalkute — Tudi Siamci v vojni
proti Kitajcem in Angležem

Rim, 29. maja. AS. Dopsnik »Daily Mail«
je poročal iz Kalkute v London, da se Japonci
bližajo mestu Kittang v Indiji, ki je le še 300 km
oddaljeno od Kalkute.

Tokio, 29. maja. AS. Iz bojišča v Šansiju po-
ročajo, da se je poveljnik kitajske komunistične
armade general Liupoceng vdal z 10.000 vojniki
Japoncem. Izjavil je, da se je pripravljen boriti
za skupno stvar narodne kitajske vlade v Nan-
kingu.

Sanghai, 29. maja. AS. Po popolni japonski
zaedbi mesta Langki so se kitajski oddelki začeli
umikati v goré vzhodno od tega mesta. Zaseduje
jih japonsko letalstvo, ki uničuje vse njihove po-
stojanke v okolici Kinhive in Langkija. Zajetih je
bilo mnogo kitajskih vojakov, kakor tudi vojnega
plena.

Bangkok, 29. maja. AS. Japonsko-siamski glav-
ni stan poroča, da so se tudi takske (siamske) čete
začele udeleževati bojev v Aziji. To poročilo tudi
pravi, da so 26. maja takske čete na severni tajsko-
birmanski meji zasedle mesto Keng Kung v dr-
žavi Sam.

Tokio, 29. maja. AS. Navzile težkim izgubam
japonskega trgovskega ladjevja v sedanji vojni se

Slovesen pogreb zarskega prefekta in drugih žrtev

Zara, 29. maja. AS. Včeraj popoldne je bil
pogreb slavnih padlih pri Erbeniku: zadrškega
prefekta ekse, Vezia Orazia, stotnika kr. karabi-
njerjev Umberta Bonassina, podporočnika Gia-
cinta Trupiana ter brigadirja Pietra Barbelloni-
nija. Mrtniški sprevod se je začel pri vladni pa-
lači. V njem so šli: guverner Bastianini, kot za-
stopnik Duceja podtajnik stranke Barberini kot
zastopnik tajnika stranke, prefekt Stracca v za-
stopstvu državnega podtajnika za notranje za-
deve ter poveljniki različnih vrst vojske. Za nji-
mi je šla gosta skupina zatopnikov oblasti ter

dostojanstvenikov stranke.

Sprevod je v dežju cvetja šel po glavnih
mestnih cestah med dvema gostima in nepretr-
ganima vrstama ljudstva, zbranega v ganjenem
in spoštljivem čakanju. Tako je bil ves Zader
navzoč pri tem obredu ponosnega sožalja za ju-
naškim prefektom in za drugimi prečistimi in
plemenitimi padlimi.

Pred domom GIL-a ta trupla blagoslovila
zadrski nadškof ter škof iz Sibenika. Nato je bil
na čast padlim junakom zapovedan fašistovski
pozdrav.

cama. Zato je sklenil nuditi tema državam enake
koristi kakor jih že nekaj časa uživa Anglija. Pred-
sednik tudi upa, da bo s tem nekaj časa udušil
vedno glasnejše sovjetske in kitajske glasove po
ustanovitvi zloglasne druge fronte.

Mehika stopila v vojno

Rim, 29. maja. AS. Mehika se je dokončno
pridružila seznamu držav, ki so podložnice An-
glije in Amerike ter je napovedala Italiji, Nem-
čiji in Japonski vojno.

Koliko ljudi dela v nemški oboroževalni industriji

Berlin, 29. maja. AS. Konec preteklega fe-
bruarja je v Nemčiji bilo zaposlenih 24.000.000
delavcev, konec februarja l. 1941 pa 25.000.000.
Navzile kar se da visokemu številu tistih, ki so
poklicani pod orožje, se torej kaže znatno po-
večanje v primeri z lanskim letom. To razla-
gajo z dejstvom, da so v izdelovalni postopek
potegnili na stotisoče tujih delavcev. Nemška
vojna izdelava se je v zadnjih 12 mesecih po-
množila za 50 do 100%.

Ameriška pomoč Rusiji in Kitajski

Berlin, 29. maja. AS. Z ozirom na Roosevel-
tovo odločitev, dovoliti Sovjetski Rusiji in Čun-
kingu vse prednosti zakona o posojilu in najemu,
piše »Diplomatska politična korespondenca«, da
je Bela hiša podpisala ček, ki ne bo nikdar iz-
plačan.

Berlin, 29. maja. AS. »Diplomatsko-politična
korespondenca« piše na kratko o raztegnitvi ugod-
nosti zakona o »posojilu in najemu« na Sovjetsko
Rusijo in Kitajsko in pravi, da se je Roosevelt od-
ločil za ta korak za to, da bi malo celadit grenek
prašek trdih nesporazumov s tema dvema zavezni-

Uničevanje razpršenih ostankov

Južno od Harkova uničujejo ostanke premaganega sovražnika - Nemška
letala in podmornice so potopile na severu 16 ladij s 114.000 tonami

Hitlerjev glavni stan, 29. maja. Nemško vr-
hovno poveljstvo objavlja:

Uničevanje razpršenih ostankov premaganega
sovražnika se nadaljuje na bojišču južno od Har-
kova. Število ujetnikov in plena stalno narašča.

Na severnem odseku vzhodnega bojišča je
dovedel krajevni nemški napad do pr.dobitve
ozemlja. Posamezni sovražni napadi so ostali brez
uspeha.

Pred kavkaško obalo so bojna letala z
bombami zadela neki sovjetski rušilec.

Na obali Ladoškega jezera so bojna in
strmoglavna letala zadela velika sovjetska preskr-
bovalna skladišča, kakor tudi pokvarjene vlake
in zažgala neko ladjo.

V pristanišču pri Murmansku so bombe
poškodovale večjo trgovsko ladjo.

Samo v zračnih bojih na Karelijskem
bojišču je sovražnik zgubil včeraj 22 letal,
med njimi več »Hurricaneov«.

Iz uspešno napadenega velikega konvoja v
vodah visokega severa, ki so ga letalske
in pomorske sile že več dni zasledovale, je bilo,
kakor je bilo objavljeno v posebnem vojnem po-
ročilu, v času od 25. do 27. maja potopljenih 14
ladij s 96.000 tonami. Od tistega časa sta bili na-
padeni dve nadaljni trgovski ladji z 12.000 tona-
mi in neka že poškodovana 6000 tonska trgovska
ladja je bila ponovno napadena in se je že začela
potopljati, ko so letala odšla, tako da se je število
uničenega ladjevja povišalo na 114.000 ton.

V Cirenajki so nemške in italijanske čete
26. maja prešle v napad na sovražne postojanke.
Od takrat je v teku srdita bitka.

Neko letalo vojne mornarice je pred Libij-
sko obalo potopilo en angleški hitri čoln.

Preteklo noč so zapazili nad Nemškim za-
livom nekaj sovražnih letal. Eno letalo je bilo
sestreljeno od mornariškega topništva.

Vzhodno bojišče, 29. maja. AS. Posebni do-
pienik Stefani poroča iz vzhodnega bojišča, da se
v odločilnih bojih pri Harkovu nahaja tudi neka
enota italijanskega ekspedicijskega zbora ter nekaj
pehotnih in topniških oddelkov. Zelo delavno je
bilo tudi italijansko letalstvo, ki je bilo neprestano
nad bojiščem v tesnem sodelovanju z nemškim le-
talstvom.

Berlin, 29. maja. AS. Nemško vrhovno povelj-
stvo je danes zjutraj objavilo podrobnosti o uspe-
hih nemških pomorskih in letalskih sil proti so-
vražnim ladjam, namenjenim v sovjetska prista-
nišča.

V ponedeljek popoldne so nemška ogledniška
letala zapazila v Severnem ledenem morju dve
močno zavarovani ladijski spremeljavni med Jan
Mayenom in Severnim rtom. Takoj so odletela v
napad letala »JU 88«. Neki 8.000 tonski parnik je
bil potopljen, trije drugi pa težko poškodovani.
Konvoja sta se hotela nato razpršiti v smeri proti
Severnemu rtu. Ker je bilo v konvoju nekaj starih
počasnih ladij, jim beg ni uspel in ladje so bile
spet napadene. Spet je bil potopljen 8.000 tonski
parnik, trije drugi pa so bili zažgani. V sredo so
Junkersi neprestano napadali oba konvoja. Potop-
ili so štiri druge 6.000 tonske ladje, več drugih pa
poškodovali. Nek velik parnik, ki sta ga zadeli dve
bombi, je eksplodiral. Temu je sledil nov enourni
napad. Potopljene so bile štiri nadaljne ladje, med
njimi dve 7.000 tonski. Ob sedmih zvečer je bila
potopljena 8.000 tonska prevozna ladja. Pol ure
nato sta dve bombi v polno zadeli rušilec, ki je

epremjal konvoje in poškodovanih je bilo še šest
ladij. Peti napad je sledil ponoči. V jasni noči je
bila potopljena 10.000 tonska ladja, tri druge pa so
bile poškodovane.

Budimpešta, 29. maja. AS. Po najnovejših po-
ročilih, ki so prispela danes zjutraj iz vzhodnega
bojišča, je položaj izoliranih Timošenkovih armad
pri Harkovu obupen. Uničenje odpornih središč
je le še vprašanje nekaj ur.

Carigrad, 29. maja. AS. Vojaški krogi se na
široko bavijo z dogodki na vzhodnem bojišču. Ge-
neral Ihsam Sabis piše o nemški zmagi na Kerču,
ki piše o trdih udarcih ne samo Sovjetski Ru-
siji ali zajetih najmanj 250.000 sovjetskih vojakov.
Nato govori o bitki pri Harkovu in pravi, da se
bo tudi ta končala z sovjetskim porazom. Tudi
general Erkiel ugotavlja polom Timošenkov
armade in trdi, da je na polotoku Kerč in pri Har-
kovu Sovjetska Rusija izgubila najmanj 50 divi-
zij, kar bo imelo seveda težke posledice.

Berlin, 29. maja. AS. Dve veliki nemški zma-
gi, objavljene včeraj v dveh izrednih vojnih po-
ročilih, sta imeli velik odmev v berlinskem tisku,
ki piše o trdih udarcih ne samo v Sovjetski Ru-
siji, marveč tudi Ameriki in Angliji. Dočim je
nemško vrhovno poveljstvo v prvem izrednem voj-
nem poročilu sporočilo javnosti pregled pogubnih
sovjetskih izgub, ki stalno naraščajo, so na drugi
strani nemške podmornice 25. maja na skrajnem
severu potopile iz sovražnih konvojov 14 ladij,
27 pa so jih poškodovale.

»Zwölf Uhr Blatt« piše, da je veliko število
sovjetskih ujetnikov, omenjeno v vojnem poročilu,
že samo po sebi zadosten dokaz za veliko kata-
strofo, ki so jo doživeli Stalinovi pomladanski
načrti. Timošenko je začel svojo ofenzivo misleč,
da se Nemci, zaposleni na Kerču, ne bodo mogli
dovolj zoperstavljati pri Harkovu in pri Doncu.
Toda tudi tokrat se je sovjetski napad uračunal
in sam padel v past, katero mu je nastavila mo-
drejša nemška strategija. Čeprav je tokrat imel
mnoogo prednosti in čeprav je bila njegova ofen-
ziva do potankosti pripravljena ter je imel na
razpolago velikanske količine najmodernejšega
orožja, bo vendar izid te bitke tak, kakršen je
bil pri Brijsku in pri Vjazmi. Drugi berlinski
listi pišejo, da je s sovjetskim porazom pri Har-
kovu izgubila svoj glavni argument sovražna pro-
paganda, ki je govorila, da nemška vojska, izmu-
čena med sovjetsko zimsko ofenzivo, ne bo mogla
pomladi nuditi Sovjetom odpora.

Berlin, 29. maja. AS. Nemčija se raduje zaradi
velike zmage pri Harkovu. Nemški narod se z ob-
čudovanjem in ponosom ozira na svoje vojake in
na hrabre zaveznike sile, ki so potolkli zagrebe-
nega in strahotno oboroženega sovražnika ter
odnesli veličastno, za nadaljnji potek vojne kar
moč važno zmago. Navzile srditim ruskim napadom
in kljub nenehnim Timošenkovim naskokom proti
vzhodnemu krilu, so bile sovjetske sile obkoljene
in uničene v neverjetno kratkem času. Osamljene
skupine, ki se še upirajo, ne morejo več spremeniti
usode te bitke, kvečjemu še lahko zvečajo obilno
mero plena.

Budimpešta, 29. maja. AS. Danes bo na vzhod-
no bojišče odpoval 6. polk madžarske pehote
iz Kaposvára. Polk nosi ime Ludovika Velike-
ga in je njegov pokrovitelj italijanski vladar.
Polk je pred odhodom pregledal general, po-
veljnik armadnega zbora.

Govor italijanskega finančnega ministra v Budimpešti

Budimpešta, 29. maja. AS. V navzočnosti ita-
ljanskega poslanika Anfusa, madžarskih ministrov
za industrijo, trgovino, kmetijstvo, finance in pro-
pagando je italijanski finančni minister Thaon di
Revel v veliki dvorani poslanske zbornice govoril
o »Vojni in denarstvu« in to pred izbranim ter
zelo številnim občinstvom, med katerim so opazili
najvidnejše madžarske politične, gospodarske in
denarniške osebnosti. Predsednik društva za ita-
lijansko-madžarsko sodelovanje, bivši minister Fa-
bianyi, je pozdravil govornika ko enega najodlič-
nejših zastopnikov fašizma.

Predavanje ministra Thaona di Revela so vsi
navzoči spremljali s kar se da živim zanimanjem,
saj se predmet, čeprav se nanaša na italijansko
denarno politiko v vojni, vendar v glavnem dotika
načel, ki morajo biti temelj denarne politike tistih
držav, ki proti veljavi zlata postavljajo veljavo dela.

Posebno zanimanje je vzbudil tisti del preda-
vanja, ki je poročal o nastopih fašizma na denar-
nem področju in pa oni, ki je razpravljal o ukrepih
za omejitve prevelikih vojnih dobičkov ter o ukre-
pih zoper špekulacijo. Med obdobjem poslušal-
cev je minister omenil Ducejeve besede zoper
špekulacijo in za obrambo štednje te obrambo lire.

Govornik je končal s tem, da je izrazil neo-
majno prepričanje, da bodo iz sedanjih vojne zma-
goviti izšli tisti narodi, ki so znali vladi zlata zo-
perstaviti silo dela in krvi. Zvečer je poslanik
Anfuso priredil večerjo, katere so se poleg ita-
li-

Göringovo darilo Duceju

Rim, 29. maja. AS. Po nalogu maršala Görin-
ga kot vrhovnega mojstra nemških lovcev, je
profesor Wilhemser z državne akademije v
Braunsbergu izročil Duceju enega izmed prvih
izvodov slovit »Knjige o sokolihi«, ki jo je
spisal cesar Friderik II. Duce je dar sprejel s
posebnim zadovoljstvom ter pri tem poudaril
vlogo, ki jo je cesar Friderik II. igral kot po-
srednik med italijanstvom in nemštvom.

Nemška kmetijska pridelava

Berlin, 29. maja. s. Količine živil, pridelav-
nih na kmetih in ki so jih kmetje oddali dr-
žavnim zbiralnim ustanovam, letos prekašajo
v posameznih pridelkih povprečno množino pri-
delave v zadnjem času, kakor kažejo statistič-
ni podatki za poslednja kmetijska leta. Pravna
oddaja živil je bila povsod izvedena brez tež-
koč. Ti uspehi jasno kažejo, da je nemška kme-
tajska pridelava ne le premagala razdobje kri-
ze, ki je nastopila zaradi pomanjkanja ženske
delovne moči, katero je prineslo vojno stanje
in zaradi tega, ker so moško delovno silo na-
domestili z manj izdatno (z ženskami, otroki
ter vojnimi ujetniki), temveč dokazuje tudi
zavestno disciplino vseh pridelovalnih slojev
nemškega vojskujočega ee naroda.

Jasna pot Romunije

Bukarešta, 29. maja. AS. Poluradni list »In-
rea« odgovarja lažnjivi sovražni propagandi gle-
de položaja v Romuniji in piše, da vlada v vseh
Romunih tiista miselnost, za katero »preliva ro-
munska vojska svojo kri v sveti protiboljševski
vojni«. Narodna država je pod vodstvom maršala
Antonecea že urenila bodočo organizacijo, ki bo
navezana na novi evropski red. List nadaljuje, da
bo jutrišnja Romunija gospodarsko in duhovno
tesno sodelovala z narodi, s katerimi jo vežejo
gospodarske potrebe in skupno prepričanje.

Profesor dr. Ehrlich kot človek in duhovnik

Človek

Kakor znano, se je pokojni rodil 18. septembra 1878 v Camporosso ob višarskem vnožu. Višarskim romarjem je njegova rojstna hiša po večini znana. S svojimi 7 brati in 2 sestrami je po svojih uglednih, starih podedoval izredno bogate naravne in nadnaravne darove: nadarjenost, srčno plemenitost, gmotno blagostanje in globoko versko vzgojo.

Izmed 8 bratov žive še brat Alojzij in obe sestre. Pokojni brat Martin je bil 9 let prelat v ro-

Rojstna hiša prof. dr. Ehrlicha.

marškem hospiciu v Jeruzalemu, nato profesor bogoslovja v Celovcu, proš v Tinjah, končno stolni kanonik v Celovcu. Rodil se je 1871, umrl 1829. — Izredno iskrena in spodbudna ljubezen je vezala vse otroke s starši in otroke med seboj. Vsakemu neoznanemu sinu ali hčeri je oče določil v domači hiši do smrti sobo. Pokojni profesor je pomagal bratu Albinu, da so šli njegovi otroci v šole v razne zavode. Albinov sin Janez je študiral dve leti v Ljubljani pri stricu, nato v Genovi trgovsko akademijo. Tam je beroč življenjske mladinskih zaščitnikov dobil poklic v Družbo Jezusovo. Ker je bil prvorojenec in zelo spreten za gospodarstvo, je bil oče sprva žalosten, a se je utolažil, ko se je prepričal, da ga res Bog kliče. Veselil pa se je nečakovnega poklica stric Lambert, a venčal mu je to veselje čez nekaj let nečakovni misijonski poklic.

Pokojni profesor je bil sicer telesno utrjen, ljubitelj planin in zmernega športa, ni bil visoke rasti, toda po duhu, volji in srcu je bil izredno velika osebnost. Ker je bil ostrega, prodirnega razuma in se je pol življenja skrbno izobraževal, si je osvojil ogromno široko in globoko znanstveno izobrazbo, govoril in pisal poleg klasičnih skoraj vse jezike izobraženih evropskih narodov. Njegov širokoobsejni in prozni duh, združen z železno voljo in neutrudljivo marljivostjo, je v velikem mislecju ustvaril silno široko mnogovrstno delovanje na najrazličnejših področjih. Še vse odličnejši je bil njegov značaj; bil je viteška, plemenito vzvišena osebnost. Na zunaj skromen, pa blagoroden, uslu-

žen, usmiljen, se je zanimal za vse in vsakega, najbolj za trpeče. To vedo uboži v Celovcu, v Bohinju in na ljubljanskem Gradu. V družbi vedno vever, vesel, dvopen; z njegovega vedrega lica je odsevala vesela vest. Obraz se mu je navadno zresnil le doma, ko se mu je oko zadržalo v vozeli novih težkih problemov. Takrat ga ni smela motiti njegova zvesta gospodinja Urška Gabruč. Če ga je pa le morala motiti, kadar je pri vratih pozvonilo, mu je bilo hudo, da je včasih vzdihnil: »Ali pomislite, dve minuti pretrga mi vzameta dve uri dela!« Pa svojo hipno nevoljico je kmalu nato popravil z novo dobrosrčno besedo. Najodličnejša njegova krepost, vir vseh ostalih, je bila velepotenznost in velikodušnost. Bil je skoz in skoz socialen, nesebičen mož; v njegovih prsih je bilo posebno veliko srce za mladino; tudi v svoji starosti — saj je ni poznal — je bil mladinski prožen, življenjski človek z vedno mlado dušo.

Duhovnik

Duhovščina in ljudstvo, ki ga je poznalo, je bilo prepričano, da bi bil pokojni gospod profesor lahko apostolsko goreč nadpastir ali celo misijonski škof. Bil je svetniško goreč in neutrudljivo delaven duhovnik. Priče so: Celovec, Višarje, ljubljanski Grad, vseučilišče ter neštete cerkve, kaple in domovi. Viteza Kristusa Kralja, plamečega za poglobitev in razmah njegovega kraljestva doma in po vsem svetu, je gnala apostolska velikosrčnost v spovednice, na prižnico, h katedru, k oltarju, kjer je ves vtopen pobožno maševal; vabila med revne, mladino, vojake, dijače; mu potisnila v roke pero, da je napisal zanosna znanstvena in obrambna dela za krščansko šolo, za vesolno Cerkev, za boj zoper sodobno brezboštvo, za obnovo ljudstva v Kristusu, posebno pa za znanstveni in praktični razmah katoliškega misijonstva.

Vsi, učeni in preprosti, ki so ga poznali, so globoko spoštovali njegovo svetniško čisti značaj; in čim bliže ga je kdo poznal, tem više ga je cenil. Delal je pozno v noč, navadno do polnoči, a kljub temu je vztajal ob petih. Doma je molil vedno kleče. Bil je član tretjega reda sv. Franiška; v red je bil sprejet že med prvo svetovno vojno v Celovcu v cerkvi Elizabetink. Tretjemu redu je delal čast s svojo ponižnostjo in samozatajo. Sveti rožni venec je molil vsak dan, najraje z akademiki. Ko mu je v Celovcu mati umirala, je ure in dneve preklečal v molitvi ob njeni postelji. K sv. spovedi je hodil redno vsak teden, pa tudi še večkrat ob važnih prilikah. Vsako leto je skrbno opravil duhovne vaje, včasih tudi po več ko pa tri dni. Mesečne duhovne obnove ni le sam redno opravil, marveč jih je prirejal tudi za druge. Goreči častilec Sv. Reš. Telesa je sam mnogo svetih ur premočil pred tabernakljem in dijače navajal k adoraciji Najsvetejšega. Posebno značilna je bila njegova pobožnost k Sv. Duhu; vsake binokosti je priredil za akademike duhovno obnovo poudarjajoč, kolike važnosti je delovanje Sv. Duha v našem življenju. Zdi se, kakor da je njegova smrt na binokosti tork plačilo za to njegovo ljubezen.

Ljubil je predvsem dijaštvo; že v Celovcu je

bila njegova in sestrina hiša dijaški dom. — Bil je oče ubogih. Gospodinj je zadnje mesece naročil, naj ne odpusti niti enega reveža brez daru. Nekemu prosjaku je dal čevlje kar obute z nog. Hlače je imel le ene nove. Komaj ga je mogla gospodinja pregovoriti, da je obdržal vsaj tri srajce, ker bi mu sicer ne mogla dati eno prato. Prosjakom je morala dati, kar je imela; če ni bilo denarja — saj so vsak dan dva, trije ali štirje dijači z njim obedovali — pa je morala dati moke; če ni bilo moke, krompirja ali vsaj kako jabolko. Pri njem je vse veljala ideja in ljubezen, za denar mu ni bilo nič. — Z ljubeznijo do ubogih in do uboštvja je bila v zvezi njegova samozataja. Dasi šibkega zdravja na prebavilih, je užival za zajtrk le kavo ali čaj brez sladkorja; malo vina le v družbi, doma pa le kak požirek, če je bil potreben. Ko je morala pozimi zaradi bolezni gospodinja spati v sosedni sobi, je zvečer slišala, kako se je gospod v svoji sobi — bičal. Našla je tudi dve železni spokoren pas z železnimi trni. Zdj se ne čudimo, če je pokojni, ki je krenil za svojim Kraljem na kraljevi pot svetega križa in veliko molil zase, za narod, za nasprotnike in za vse človeštvo, — tudi molil za milost mučenštva. Ko mu je že v začetku te vojne nekdo omenil, da utegne priti zdaj za katoličane do mučenštva, je dostavil: »To bi si moral šteti za veliko milost!« Dosegel je sil. Sv. Duh ga je uslišal, ko ga je v nedeljo prosil duha mučenštva. V tork je posredno po nektravi daritvi sv. maše daroval svojo krvavo daritev.

Česar mnogi ne vedo

Dr. Ehrlich je leta in leta pri svoji mizi dnevno hranil po več akademikov. Kateri Slovenec je storil enako?

Dr. Ehrlich je preskrbel ubogim sluškinjam za starost »Dom služkinj« v Križevniški ulici.

Dr. Ehrlich je pomagal, da je sto in več slovenskih akademikov in srednješolcev lani dobilo hrano in stanovanje.

Dr. Ehrlich se je prvi zavzel za najbednejše na Gradu.

Dr. Ehrlich je svojo plačo razdalja za uboge dijače.

Ta naj bi svoj narod izdal...

(Iz dnevnika umorjenega akademika Rojca.)

»23. maja 1942. Danes popoldne ob štirih bom delal pravosodni državni izpit. V svoje znanje malo zaupam. Res je, da bi moral s svojim delom veliko več narediti, toda zdi se mi, da nisem mogel več. Imel sem ves čas vtis, da nisem za pravni študij, toda zaradi tega nisem obupaval nikoli, ker sem mislil, da me Bog boče na tem mestu.

Beden je bil moj družabni položaj v zadnjih letih. Negotovost me hudo tare, toda vedno sem tudi imel dobro voljo, da žrtvujem svoje trpljenje zato, da bi bile drugim prihranjene težave, ki sem jih sam imel v svojem dosedanjem življenju.

Danes, ko čutim na vsakem koraku rešnost življenja, hočem znova narediti trden sklep, da bom v bodoče iskal samo voljo božjo in da bom odločno sledil sledečim sklepom:

1. Vsak trenutek mojega življenja bodi posvečen Bogu.
2. Resno delo v Bogu — vesel počitek v Bogu.
3. Age, quod agis! (Delaj, kar delaš!)
4. Pazi na besede, ko govoriš o drugih: bodi mil v sodbi, bodi priazen povesod, kjer moreš biti.
5. Vsek dan nekaj razmišljaj in takoj zapiši, pa se tvoja notranjost vedno bolj očisti in boš vedno bolj varno stopal po pravi poti.
6. Udeležuj se čim bolj pogosto zakramentalnega življenja in se družij v molitvi.

Marija, pomagaj mi, da bom to zvesto izpolnjeval!

O Bog, naj se zgodi Tvoja sveta volja! Tvojo voljo hočem, vate zaupam.

Najboljši in najcenejši slovenski tednik je »Domoljub«

Zaključna dela pri tržnicah in na stebrišču

Pojdimo kar po vrsti. Zidarska dela na evetličnem paviljonu ob trimostju bodo v kratkem končana. Na zunaj je paviljon že dograjen in se že uveljavlja s svojo svojstveno obliko. Izredno lepi stebri in pilastri ga poživljajo tako, da je skoraj podoben kapelici. V notranjosti je strop že dodelan, ostal bo opreči obok z lepo zamazanimi regami. V kratkem bodo napeljali vodovodno instalacijo, nakar bodo ometali še notranje stene in vstavili okna. Nato se bo evetličarna Ferant že lahko selila v paviljon. Za sedaj gostuje v mesarskih tržnicah v oddelku mesarja Oevirka.

Tudi stebrišče je do vhoda v ribarnice že popolnoma končano. Sedaj bodo še izkopali ob stebrišču jarek za vodovodno napeljavo do evetličnega paviljona, kateremu bodo hkrati priključili še kanalizacijo, nato bodo pa začeli urejati cesto ob stebrišču in tlak v njem. Cesta bo ob stebrišču tlakovana z granitnimi kockami, kakor je bila že prej. Ob stebrišču bodo položili ob paviljona pa do roba tržnice robnike iz umetnega kamna, nakar bodo vse pokriti prostor tlakovali z nekakšnim terazzo tlakom. Nasproti ribarnice sedaj že kopljejo jarek, v katerega bodo položili

vodovodne cevi, po katerih bodo ribarnice in evetlični paviljon dobili priključek na vodovod. V ribarnicah samih ometavajo strop.

Na znotraj urejene tržnice so te dni dobile na stebrišču, ki je blizu Zmajskemu mostu, novo pridobitev. Tja so že postavili štiri nad dva metra dolge in poldrug meter široke lesene omare, ki bodo večinoma zasteklene. V te štiri omare se preselijo vsi štirje prodajalci, ki so za sedaj edini ostali na živilskem trgu za Mahrovo hišo v barakah. Čez nekaj tednov bodo prav tako štiri omare postavili še na drugem stebrišču. Hodnik pred tržnicami je že zvaljan in so ga sedaj začeli tam, kjer ga ni bilo mogoče zadosti stlačiti, zalivati s cementno malto. To so prve priprave za površinsko obdelavo hodnika za pešce. Cesta pred tržnicami je v glavnem že zvaljana in manjka le še priključek na Pogačarjev trg. Prav tako so brežine večinoma že obložene z rušo ter so tudi tri stopnišča, ki vodijo s trga na cesto pred tržnicami, že izdelana. V kratkem lahko pričakujemo, da bodo evetlični paviljon in stebrišče s cesto vred končani, nekaj kasneje pa bodo urejene tudi ribarnice.

Rdeča in bela čebula v Ljubljani

Medtem ko domača čebula šele pričinja v zemlji komaj delati glavice, potem ko je pogonila listna stebila — ta stebila služijo rastlini za pridobivanje klorofila in je napačno početje tistih, ki jih že sedaj krnijo —, pa se je na ljubljanskem trgu pojavila v velikih množinah čebula iz južnih pokrajin. Še dosedaj so držale zaloge lanske čebule, tako da letos v Ljubljani čebule res ni manjkalo. Lani, se spominimo, je bilo ob tem času precejšnje pomanjkanje čebule, dokler je niso uvozili iz južnih pokrajin. Tako pa sedaj kake čebulne krize ne poznamo in tudi pomanjkanje česna je trajalo le nekaj dni, ker je tudi goriškega česna na trgu sedaj že dovolj.

V Ljubljano so že pred binokostnimi prazniki pripeljali več vagonov lepe bele čebule, sedaj pa se je tej beli čebuli pojavila konkurenca prav tako južne, toda rdeče čebule. Nekatere gospodinje bolj hvalijo belo, druge rdečo. Kdor gleda na okus, mu bolj ugaja rdeča, ker je bolj ostra, bolj žgoča, medtem ko je bela čebula le srednje ostra. Toda belo čebulo imajo gospodinje zaradi tega raje, ker ima le malo ovojnega listja ter skoraj samo mesnatost listje. Pri beli čebuli je treba odstraniti samo tenko mrečico na vrhu — in če-

bula je olupljena, medtem ko odpade pri rdeči čebuli več perja. Vendar gospodinje rade kupujejo obojno čebulo. Trgovci in branjevalci so bele čebule prve dni prodali toliko, da je sedaj že zmanjkalo, le redki jo imajo še v zalogi, drugi so morali seči po rdeči. Cena čebule na trgu je sedaj zmerna, kakor pač določa maksimalni cenik ter jo mnoge gospodinje že sedaj kupujejo bodisi za zimsko zalogo, bodisi za konzerviranje, ker še ne vedo, kakšna bo cena in kakšna bo letina domače čebule, ki se bo prva pojavila na trgu kvečjemu konec julija — razen vrtnarsko gojene seveda.

Letos spomladi, ko je bilo treba čebulo saditi, je zelo manjkalo na trgu čebulice, ali kakor pravijo štajerci in Prekmurci — luka. Uvoza iz klasične deželice čebularstva, namreč štajerske Lukarije — že obdelane v literaturi — letos ni bilo. Zato so pametni vrtnarji in kmetovalci že letos zasadili nekaj čebul za seme, da bodo mogli prihodnje leto sami posejati lukce, ki pa ga bodo mogli torej saditi šele l. 1944. Čebula je namreč triletna rastlina, ker jo je treba prvo leto torej sejati, drugo leto saditi lukce in šele tretje leto obroditi za kuhinjo.

Prof. dr. Ehrlich med svojimi sorodniki. V prednji vrsti od leve proti desni: 1. Ga. Ida, mati Dolharjeva, nečakinja (na Tarvisu). 2. Ga. Frida, svakinja, soproga pokoj. brata Albinda, mati misijonarja o. Janeza. 3. Nečak o. Janez Ehrlich D. J., misijonar v Bengaliji. 4. Ela, misijonarjeva sestra, študira medicino. 5. Nečak Albin, doma posestnik. 6. Profesorjeva svakinja Katarina, vdova brata Rudolfa, posestnika v Ovtiji vasi. — V zadnji vrsti od leve: 1. Profesorjeva sestra gdč. Mici, živi v Celovcu. 2. Sestra ga. Ivanka Ehrlich iz druge istoimenske, pa nesorodne rodovine. 3. Prof. dr. Lambert Ehrlich. 4. Tedanji župnik preč. g. Premrl Radko. 5. Profesorjev brat Alojzij, sodnik, edini še živeči brat. 6. Pok. brat Rudolf.

KULTURNI OBZORNIK

Ljubljanska drama: G. Forzano: »Poročno darilo«

Gioacchino Forzano je avtor številnih in mnogo igranih del, katerih snov je zajeta deloma iz zgodovine, deloma iz sodobnega življenja. Posebej se mu pripisuje zaslug, da je na italijanski oder uvedel, umetnostni pojav tiste vrste, ki ga je pri nas ovekovečil Ivan Cankar v svoji znameniti jubilejni knjigi, posvečeni med drugim tudi gledališču. Tako vsaj sodi o njem eden izmed vodilnih sodobnih italijanskih dramaturgov Silvio d'Amico v svojem delu »Italijansko gledališče« (1937 — XV). Med vzroki pisateljevega uspeha in priljubljenosti omenja zlasti njegovo izredno prilagodljivost oku in obzorju širokega občinstva; hkrati pa ta italijanski kritik pogreša v avtorjevih delih tistega osebnega žarišča, ki prosva iz del nadpovprečnih pesniških ustvarjalcev.

Tudi veseloigra »Poročno darilo«, katere premiera je bila minul teden v dram, se uvršča med dela tiste vrste, kakor si jih povprečni občivalci gledališča najbolj žele, saj najdejo v njih svoj svet, izpolnitev svojih sanj in hrepenenja. Kakor sodobni film, je tudi Forzano spoznal, s čim lahko najbolj ustreže željam in miselnosti publike, ki kljub vsakdanjemu materializmu ljubi romantiko in kljub vsem kačljivostim življenja skrbno varuje podobo moralne neoporečnosti. Snov za svojo veseloigro, ki jo sam imenuje »majhna komedija«, je vzel iz modernega življenja polpretekle dobe (1923), vendar je motiv sam z naslovom rahlo naslonil na ljudski običaj minulih dob. Gre za tako imenovano »jutro«, to je poročno darilo, ki ga dá moški ženi po prvi noči. Iz igre izvem, da

so tak običaj imeli Langobardi, poznali pa so ga nedvomno tudi drugi narodi prej in pozneje. In kakšno je to darilo v pričujoči veseloigri? Mlada, rečna in lepa farmacevtka Lucija Bianchi je zaradi moškega nadlegovanja zapustila prejšnjo službo in, da bi se obvarovala podobnih neprijetnosti, živi v novem okolju v zakriti podobi. To vznjuba ne le mnogo radovednosti, ampak tudi precej škodoželjnega namigovanja krajevne »gospode«, ki jo predstavljajo učitelji, poštar, davkar in podobni tipi; vsi ti se zbirajo pri lastnici lekarne, gospe Ersiliji. Ko pa je Lucija sama, se vdaja svojim dekliškim sanjarjam, na primer, kako streže grofu, ki bo prišel k njej na obisk. Tedaj pozvoni, ona odpre vrata in pred njo stoji resnično grof Carlo de Flaviis, ki se je pripeljal z avtom mimo in išče v lekarni pomoči zoper svoj glavobol. Dogodivščina se spremeni v močno ljubezensko avanturo, čednostno dekle vendarle omahne, a škandal, ki si ga naslednje jutro obeta za take dogodke nenavadno dovzetna družba gospe lekar-narice, se vendarle umakne presenečenju, ki ga povzroči grofova izjava, da bo odpeljal Lucijo kot grofico de Flaviis k svoji materi. To je bilo njegovo »poročno« darilo.

Tako se je pisatelj srečno izognil nevarnostim kočljivih snovi ter dogodivščini, ki bi bila skorajda običajna v donjuanski pustolovščini, usmeril v ganljiv in pomirljiv konec, njenega junaka pa je obdal s sijajem gentlemanstva. Pa tudi v oblikovnem pogledu je zgrajena Forzanova veseloigra tako spretno, da avtorjevi domisleki nikjer ne zadenejo ob kakšno tehnično težavo ali ovire. Če je kaj neverjetnega, s eda opravičitev z romantično snovi, v kateri je poglavito težišče do lahkotne veseloigre. To pa je hkrati tudi tista njena privlačnost, ki zagotavlja igri uspeh pri občinstvu.

Delo je pripravil za oder g. Osip Šest. Poleg primerne prizorišča je režiser uveljavil posebno obe najznačilnejši potezi pričujoče

veseloigre: kramljavači dialog in romantično presenečenje. Tipizacija značilnih krajevnih postav pa je bila bolj zunanja, če izzamemo lastnico lekarne, ki jo je predstavljala ga. Nablocka z njej svojevsko iznajdljivostjo in nepri-siljenostjo v tipično-komični označitvi. Sicer pa je pretečni del položajev zvezan z igro v dialogu, kjer sodelujeta osrednji dve osebi veselo-igre, Lucija in Carlo. Farmaceutka v njeni dekliški osamljenosti in samostojnosti, ki je v igri poudarjena nasproti okolici, je z ljubeznivo mikavnostjo in toplo pristrčnostjo izoblikovala gdč. Simčičeva, kateri se ta vloga prilaga posebno v tistem delu, ko lahko zaživi svoje pravo življenje. Tudi grof g. Jana je bil živahen in prikupen ljubimec kakor vselej v takih vlogah. Ostale osebe so vse samo epizodne, potrebne bolj za označitev okolja kakor za potek dejanja. Poleg služkinje in letoviščarke (gospe Rakarjeva in J. Boltarjeva) nastopajo v igri še župnik, lekarnaričin brat, zdravnik, davkar, učitelj, poštni oficial in delavec; predstavljali so jih zaporedno gg. Bratina, Plut, Peček, Presetnik, Gale, Brezigar in Razstresen.

»Poročno darilo« je avtor po pravici imenoval »majhno komedijo«, saj traja predstava z enim odmorom vred le dobro poldrugo uro. Občinstvu, ki se rado zabava, se je zdela celo prekratka.

Gostičev nastop v Operi

Od časa do časa, ko gostuje v našem gledališču domači umetnik, zaposlen kje v tujini, se za-vevamo, koliko dobrih naših pevskih moči imamo raztresenih po svetu. Doma so se izsolali, doma so doživljali svoje prve uspehe, kasneje jih je pa življenjska pot zanesla drugam. Vendar lahko rečemo, da se skoraj vsi, ko se jim le prilika ponudi, z veseljem vrnejo na naš oder, med svoje drage znanke, in razgrejejo pred nami lepoto svoje umetnosti, o kateri moremo sicer le v časopisih brati.

Tudi Jože Gostič, ki ga ima ljubljansko občinstvo še v najlepšem spominu, se rad odzove vabilu in prihiti, ko mu razmere dopuščajo, na priljubljeni mu ljubljanski oder. Za svoje zadnje gostovanje si je izbral vlogo Rudolfa v Puccinijevi operi »La Bohème«. Pri poslušanju njegovega petja smo lahko ugotovili, da je ohranil vse svoje znane nam vrline, da si je pa svoje znanje, v kolikor moremo v umetnosti o znanju govoriti, še izpopolnil. Tako mu je postal glas še vse bolj poln in zvočen; najvišje tenorske lege z lahko zmaguje; pohvalno moramo omeniti njegovo mehko in gladko tekočo, nikjer pretirano pevsko linijo, prosto vsakršnih sunkovitosti. Tudi njegova igra je do podrobnosti izdelana. V številnih poslušalcih, ki so prihiteeli v Opero, je zapustil željo, da bi ga vsaj kot gosta imeli priliko kmalu zopet slišati.

Zasedba ostalih vlog je bila ista kot na premieri. Omenim posebno Vidaličeva, ki je imela svoj srečni dan; manj razpoložena je bila, posebno v višinah, Polajnarjeva, Režiral je Debevec. Pri nekaterih prizorih, mislim posebno II. dejanje, je bilo opaziti, da opera že nekaj časa ni bila na sporedu, zato je skupna igra popustila; je pa to dejanje, kar se izvedbe tiče, morda eno najtežje uprizorljivih. To pot je dirigiral Zebre. Orkester je dobro zvenel, posebno na prozorneje instrumentiranih mestih; na mestih, ki dirigenta nehoti potegnejo k silnejšemu izražanju, je bil pa v dinamično premočnem razmerju do solistov; premočen orkester silil peveč k forsiranju; napon vseh sil doseže nek zunanji učinek, z estetskega stališča pa ne zadovolji. Priznati pa moramo, da je predstava kot celota vsakogar zadovoljila, ker so se tudi ostali izvajalci potrudili, da niso zaostajali za Gostičem.

Cerkvene glasbene novosti

L. Mav: Zdrava Marija za mešani zbor in orgle (ali orkester: flavta, 2 klar. B, fagot, 2 trobenti B, 2 rogova F, 1 pozavna, timpano,

Miklova Zala

SPISAL DR. J. SKET

RIKAL F. GODEC

169.

»To je res, Mirko. Toda jaz se bojim te strastne južnjaške krvi Almirine! Bog ve, kaj zna v svoji jezi še storiti? Ali ne govori nič več s teboj in Zaliko?«

»Ne, zdaj se nas vseh izogiblje. Celih štirinajst dni nisem videl niti nje niti njenega očeta. Dekle ne pride več na svetlo, oče Tresoglav pa je odšel po kupčiji.«

170.

»Ali ni bil včeraj Tresoglav doma?« Vpraša Štefan radovedno svojega tovariša, ki je očitno kazal, da mu ni ljubo govoriti o tem.

»Jaz ga nisem videl, in tudi nihče drug ne,« odgovori Mirko. »Zakaj tako poprašuješ o njem?«

»Zato ker ne zaupam ne njemu ne Almiri!« reče Štefan.

171.

»To pa vem,« nadaljuje, »da je bil ta žid sinoči doma. Srečal sem nekega voznika na poti proti mestu. Sedel je v haljo zavrt na ličnem vozu. V obraz mu sicer nisem mogel natanko videti, ker si je bil lice zakril, mimo mene se vozeč, toda konji so bili Tresoglavovi. Te prav dobro poznam. In zdaj bi rad zvedel, kam se mu tako mudi, ko se je komaj vrnil.«

Gospod je poklical k Sebi svojega zvestega služabnika dolgoletnega načelnika zadruga »Dom služkinj«, gospoda

dr. Lamberta Ehrlicha

Služkinje, molimo za svojega velikega dobrotnika.

Načelstvo in nadzorstvo Doma služkinj r. z. z o. z.

Zahvala

Za vsa izkazana sočustvovanja in izraze sožalja ob težki izgubi našega dobrega moža, očeta, strica, tasta, gospoda

Ivana Prešerna

tovarnarja iz Kranja

se vsem iskreno zahvaljujemo. Posebno zahvalo izrekamo g. dr. Brandstetterju za izredno zdravniško skrb, vsem darovalcem vencev in cvetja ter vsem, ki so rajnega spremili na njegovi zadnji poti. Maša zadušnica se bo brala v sredo, 3. junija 1942 ob 8. uri zjutraj v cerkvi Marijinega Oznanjenja v Ljubljani.

Ljubljana, dne 28. maja 1942.

Žalujoci družini: Prešeren, dr. Zajc D.

Neizmerne žalosti sporočamo, da je danes ob 7.30 zjutraj preminul naš dobri in skrbni mož, oče in stari oče gospod

Walland Robert

trgovski zastopnik

Dragega pokojnika bomo spremili na njegovi zadnji poti k večnemu počitku v nedeljo, 31. maja ob 3. uri popoldne iz kapelice sv. Petra na Zalah na pokopališče k Sv. Križu v Ljubljani.

Ljubljana, Split, 29. maja 1942.

Žalujoča žena, otroci in ostali sorodniki.

Neizmerno potrpi sporočamo, da je po nam nedoumljivih sklepov Previdnosti nenadoma odšel v večnost služabnik božji, dobrotnik in skrbnik slovenske mladine, ustanovitelj in predsednik našega društva, gospod

dr. Lambert Ehrlich

vseučiliški profesor

Neskončno dobrega in vse žrtvujočega hlapca božjega priporočamo vsem, posebno pa tistim, ki so bili kdaj deležni kakega daru njegove dobrotne roke in velikega duha, v pobožno molitev.

Zemski ostanki pokojnika bodo v soboto preneseni ob 9. uri v stolnico, kjer bodo žalni obredi. Pogreb bo v nedeljo ob 16. uri z Zal.

Ljubljana, dne 29. maja 1942.

Vincencijeva Konferenca
za akademike in srednješolce

Mali oglasi

Službe

Dobe:

Pomočnico

sprejme takoj damski salon. Ponudbe na upr. »Slovenca« pod »Dobra moč« št. 3311. b

Prodamo

Šupa

na pol odprta, kompletna z strešno opeko, se prod. Polzve se: Opekarska 31, Ljubljana. l

Sobe

Oddajo:

Soba

za pisarno — svetla, v sredini mesta (pri pošti), se takoj odda. Vprašati v Društvo tiskarnarjev, Tyrševa 1/a, IV. nadstr., med 11. in 12. uro. s

Ali

ste že naročeni na

Slovenca

?

Vsak

naročnik zavarovan

Protijudovska razstava v Bukarešti

Te dni so tudi v Bukarešti odprli protijudovsko razstavo. Zanj so oblasti odstopile vse potrebno gradivo, ki so ga lansko leto zaplenile pri hišnih preiskavah vodilnih romunskih judovskih krogov in na sedežih posameznih judovskih organizacij. Iz njega je razvidna velika vloga judov v romunskih prostozidarskih ložah. Razstavo si je te dni ogledal tudi maršal Antonescu.

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

Predstave ob delavnikih ob 16 in 18.15, ob nedeljah in oraznikih ob 10.30, 14.30, 16.30 in 18.30

Film kavalirstva, viteštva, napetih pustolovčin in ljubavnih »pletk«

CAPITAN FRACASSA

V gl. vlogah: Elsa de Giorgi, Clara Calamai, O. Valenti in drugi
KINO UNION - TEL. 22-21

Velika ljubozenska zgodba na ruskem car. dvoru

Princezina ljubezen

Luisa Ferida, Claudio Gora, Laura Nucci
Režija Aleksander Volkov
KINO MATICA - TEL. 22-41

Film velike požrtvovalnosti in globoke ljubezni do dekleta, ki je po nesreči izgubila vid

ONKRAJ TEME

Robert Taylor in Irena Dunne
KINO SLOGA - TEL. 27-30

Naročajte in čitajte »SLOVENCA«

Vsemogočni je v Svoji nedoumljivi Previdnosti nenadno odpoklical sredi dela za naš zavod v boljše življenje našega mnogoletnega uradnika, gospoda

IVA PERŠUHA

Neutrudnega borca za procvit zavoda bomo ohranili trajno v častnem spominu. Pogreb se bo vršil v soboto, dne 30. maja ob 17. uri z Žal, kapele sv. Andreja.

V Ljubljani, dne 29. maja 1942.

Uprava in nameščenci
Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani